

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 7076-07-25 שנקמן נ' בר ישי יזמות בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אופיר כתבי-ריבלין

תובע רון שנקמן

נגד

נתבעת בר ישי יזמות בע"מ

פסק דין

1 בפתח פסק הדין אציין כי ביום 15.10.25 ניתן פסק דין לטובת התובע הואיל ונציג הנתבעת לא הגיש
2 כתב הגנה בהתאם לסד זמנים הקבוע בחוק.

3
4 נציג הנתבעת ביקש לבטל את פסק הדין והסביר כי בשל טעות אנוש לא הגיש את כתב ההגנה
5 במועדו וזאת משום שהיה טרוד בשיקומו הפיזי לאחר שנפצע בקרב וכן נוכח מצבו הנפשי בעקבות
6 אובדן חבריו הלוחמים אשר לחמו עמו ונפלו במלחמה. על כן, החלטתי לבטל את פסק הדין שניתן
7 בהעדר הגנה ולהתיר לנתבע להתגונן ולומר את דברו בבית המשפט.

8
9 עפ"י תק' 15(ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, פסה"ד יהיה מנומק
10 בצורה תמציתית.

עיקרי הדברים

11
12 בפני תביעה לפיצוי בגין שליחת שתי הודעות בעלות תוכן פרסומי ללא הסכמת הנמען בניגוד
13 לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק שירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: החוק).

14
15 התובע נטל חלק באירועים מטעם הנתבעת. לאחר מכן, שלחה הנתבעת לתובע שתי הודעות
16 פרסומת לאירועים נוספים, האחת באמצעות המייל והשנייה באמצעות אפליקציית
17 הוואטסאפ.

18
19
20 לטענת הנתבע, עת רכש כרטיסים עבור אירועים קודמים מטעם הנתבעת לא נתן הסכמתו
21 לשליחת חומרים פרסומיים. עוד הלין כי ההודעות שנשלחו לא הכילו אפשרות "הסרה"
22 באופן בו נשלחו ההודעות- גם זאת בניגוד להוראות החוק.

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 7076-07-25 שנקמן נ' בר ישי יזמות בע"מ

תיק חיצוני:

על כן, עתר לפיצותו בסכום המקסימלי הקבוע בחוק, קרי, סך של 1,000 ₪ עבור כל הודעה והוצאות משפט בסך 250 ₪.

מנגד, טען נציג הנתבעת כי התובע אשר השתתף באירועי הנתבעת בעבר מסר לנתבעת פרטי התקשרות וחתם על התקנון בו מופיעה הודעה לפיה הוא מסכים שישלחו אליו דברי פרסומת. על כן, לשיטתו, הנתבעת פעלה בהתאם להוראות החוק.

דיון והכרעה

בהתאם לסעיף 30א(ג) לחוק, ככל והנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה או שירות, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת ונתן לו הזדמנות לסרב והנמען לא סירב ודבר הפרסום מתייחס למוצר או לסוג שירות מסוג דומה לזה שנרכש במהלך הרכישה הראשונה הרי ששליחת ההודעה כדין.

אמנם, התובע רכש מאת הנתבעת שירות דומה בעבר, אך באתר הנתבעת שהוצג לעיוני על ידי התובע (ולא נסתר על ידי הנתבעת) הרי שלא קיימת אפשרות לסרב לקבלת תוכן שיווקי אלא רק אפשרות לסמן "V" תחת אישור לקבלת חומר שיווקי.

לטענת התובע לא סימן תיבה זו, והנתבעת מצדה לא הציגה כל ראייה לפיה התובע סימן תיבה זו- לפיה הוא מאשר קבלת תוכן שיווקי.

ואדגיש, כי גם אם בתקנון החברה המופיע באתר מצוין כי ישלח תוכן שיווקי, ברי כי אין בכך כדי לענות על דרישות החוק כמפורט לעיל.

לא זאת, אף זאת, הודעת הפרסומת לא הכילה אפשרות להסרה מרשימת תפוצה באופן בו נשלחה- גם זאת בניגוד להוראות החוק.

אשר על כן, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת פעלה בניגוד לחוק עת שלחה לנתבע שתי הודעות פרסומת מבלי שניתנה לתובע באתר החברה אפשרות לסרב קבלת תוכן שיווקי.

בעת קביעת גובה הפיצוי, בהתאם לפסיקה הנוהגת נתתי דעתי לנסיבות שליחת דבר הפרסומת, המתייחס לשירות דומה אותו רכש התובע בעבר והתוכן אינו פוגעני או רגיש; שליחת ההודעות נעשתה בתום לב ולא בזדון; שליחת ההודעות הופסקה לאחר שתי הדעות

בית משפט לתביעות קטנות בכפר סבא

ת"ק 7076-07-25 שנקמן נ' בר ישי יזמות בע"מ

תיק חיצוני:

בלבד וקבלת הודעת סירוב מאת התובע; הרווח שהיה צפוי למפרסם מהפרסום שעל פניו אינו משמעותי; העדר ריבוי תביעות כנגד הנתבעת.

נוכח כל אלו הרי שאין מקום להיעתר לעתירת התובע לפיצוי בסכום המקסימאלי הקבוע בחוק, קרי, סך של 1,000 ₪ עבור כל הודעה, סכום אשר שמור למקרים בוטים בנסיבות מחמירות הרבה יותר.

סוף דבר, באיזון הראוי בין רמת ההפרה והטרדה שנגרמה לתובע בעקבותיה, אני קובעת כי הנתבעת תפצה את התובע בעבור משלוח שתי ההודעות בסך של 700 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך 150 ₪.

הסכום ישולם תוך 30 יום.

רשות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' כסלו תשפ"ו, 30 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

אופיר כתבי-ריבלין, שופטת